

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 15 juli 2010 in zaak nr. 09/33689 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 september 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 juli 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 juli 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Op het hoger beroep zijn de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) en het Voorschrift Vreemdelingen 2000 (hierna: het VV 2000) van toepassing, zoals die luiden tot 1 juli 2010.

2.2. In het tweede deel van de grief klaagt de minister dat, samengevat weergegeven, de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij onvoldoende heeft gemotiveerd dat in Zuid- en Centraal-Somalië geen sprake is van de uitzonderlijke situatie, bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn). Hij betoogt daartoe dat hij zich in het besluit van 17 september 2009 deugdelijk gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat uit gezaghebbende en objectieve bronnen, waaronder de algemene ambtsberichten inzake Somalië van de minister van Buitenlandse Zaken van maart en oktober 2009 en maart 2010, niet blijkt dat in Zuid- en Centraal-Somalië sprake is van de uitzonderlijke situatie, bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn.

2.2.1. De Afdeling heeft eerder (bij uitspraak van 9 september 2010 in zaak nr. 200908517/1/V2, www.raadvanstate.nl) overwogen dat de staatssecretaris in het daarin aan de orde zijnde besluit deugdelijk heeft gemotiveerd dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Middle Shabelle ten tijde voor de desbetreffende vreemdeling van belang, niet dermate hoog was dat zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat zij, louter door haar aanwezigheid aldaar, op dat moment een reëel risico

liep op ernstige schade, als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn.

2.2.2. Niet in geschil is dat de vreemdeling afkomstig is uit [] gelegen in de provincie Middle Shabelle in Zuid- en Centraal-Somalië. Nu uit de door de vreemdeling ingeroepen stukken niet is af te leiden dat de situatie in de provincie Middle Shabelle ten tijde van voor haar van belang wezenlijk afweek van de situatie in de periode die in de hiervoor onder 2.2.1. vermelde uitspraak van 9 september 2010 aan de orde was en de staatssecretaris zich in het besluit van 17 september 2009 voorts heeft gebaseerd op dezelfde bronnen als het in 2.2.1. vermelde besluit, heeft hij ook in dit besluit deugdelijk gemotiveerd dat zich in Middle Shabelle niet de uitzonderlijke situatie voordoet, bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn. De rechtbank heeft dit niet onderkend. Dit deel van de grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen de minister voor het overige heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 17 september 2009 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.4. In beroep heeft de vreemdeling aangevoerd dat de staatssecretaris er ten onrechte vanuit is gegaan dat zij op 11 september 2009 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiël heeft ingediend. Zij betoogt daartoe dat reeds op 19 mei 2009 een 'Afspraakformulier Asielaanvraag' is ingevuld en haar vingerafdrukken zijn afgenomen. De staatssecretaris zal vervolgens Eurodac hebben geraadpleegd en mogelijk andere onderzoekshandelingen hebben verricht. Dit is in strijd met het wettelijk systeem, aldus de vreemdeling.

2.4.1. Ingevolge artikel 3.108, eerste lid, van het Vb 2000 wordt het model van de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 28 en 33 van de Vw 2000, bij ministeriële regeling vastgesteld.

Ingevolge artikel 3.109 van het Vb 2000, voor zover thans van belang, worden van de vreemdeling die te kennen geeft de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 in te willen dienen, door Onze Minister identificatiefoto's vervaardigd en wordt een dactyloscopisch signalement opgemaakt.

Ingevolge artikel 3.38 van het VV 2000 wordt de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 gedaan door indiening van een formulier van het in bijlage 13 bij deze regeling met de letter i aangeduide model.

2.4.2. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 17 september 2009 en het daarin ingelaste voornemen op het standpunt gesteld dat uit de stukken blijkt dat de vreemdeling door middel van een door haar ondertekend formulier op 11 september 2009 een asielaanvraag heeft

ingediend. Er is geen aanknopingspunt voor het oordeel dat vóór de op 11 september 2009 ingediende asielaanvraag enig onderzoek is begonnen, gericht op de beoordeling van de door de vreemdeling in te dienen asielaanvraag. Uit het dossier blijkt dat op 19 mei 2009 een dactyloscopisch signalement is opgemaakt, zoals bedoeld in artikel 3.109 van het Vb 2000, met behulp waarvan het onderzoek in het Dienst Nationale Recherche Informatie-systeem heeft plaatsgevonden, hetgeen wil zeggen dat is gecontroleerd of de vreemdeling voorkomt in het opsporingsregister of in het Schengen-informatiesysteem. Met het opmaken van een dactyloscopisch signalement en met het verrichten van die controle is het onderzoek gericht op de beoordeling van de (in te dienen) asielaanvraag niet aangevangen, aldus de staatssecretaris. Uit het dossier blijkt volgens de staatssecretaris verder dat laatstbedoeld onderzoek eerst op 11 september 2009 is aangevangen met de vergelijking van de verkregen gegevens in het Eurodac-systeem, waarmee onder meer de identiteit wordt onderzocht.

2.4.3. Zoals de staatssecretaris terecht stelt, blijkt uit het dossier van de vreemdeling dat zij door middel van het in voormeld artikel van het VV 2000 genoemde formulier op 11 september 2009 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd heeft ingediend. Uit het dossier blijkt voorts dat op 19 mei 2009 een dactyloscopisch signalement van de vreemdeling is opgemaakt met behulp waarvan het onderzoek in het Dienst Nationale Recherche Informatie-systeem heeft plaatsgevonden. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 16 februari 2004 in zaak nr. 200308695/1 (www.raadvanstate.nl) heeft de vergelijking van vingerafdrukken van de vreemdeling met die, opgenomen in het bestand van de Dienst Nationale Recherche Informatie, enkel ten doel te bepalen in welk Aanmeldcentrum de vreemdeling de asielaanvraag behoort in te dienen en of deze in afwachting van het moment waarop hij die aanvraag volgens afspraak kan indienen en in de aanmeldprocedure wordt opgenomen, opvang zal worden verleend in de tijdelijke noodvoorziening. Dit onderzoek wordt dan ook verricht met het oog op de openbare orde en om louter beheersmatige redenen en kan niet met het onderzoek via het Eurodac-systeem op één lijn worden gesteld. Gelet op de stukken in het dossier bestaat geen grond voor het oordeel dat de vingerafdrukken van de vreemdeling vóór het indienen van de asielaanvraag zijn vergeleken in het Eurodac-systeem. De beroepsgrond faalt.

2.5. In beroep heeft de vreemdeling voorts aangevoerd dat de staatssecretaris aan haar ten onrechte artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 heeft tegengeworpen. Volgens haar kan de staatssecretaris haar het ontbreken van reisdocumenten niet toerekenen. Zij kon niet op eigen gelegenheid naar Nederland komen en was afhankelijk van een reisagent die over alle benodigde documenten beschikte. Zoals bekend zorgen reisagenten ervoor dat zij de gebruikte documenten van hun klanten in handen krijgen voor zij verdwijnen, zodat alle sporen die naar hen zouden kunnen leiden worden gewist, aldus de vreemdeling.

2.5.1. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 17 september 2009 en het daarin ingelaste voornemen op het standpunt gesteld dat het tegenwerpen van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f,

van de Vw 2000 in het geval van de vreemdeling meer behelst dan het niet hebben van een paspoort of identiteitsdocument uit Somalië en het niet overleggen van de gebruikte reisdocumenten. Zo heeft zij volgens de staatssecretaris weinig gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen over haar reis. Zij weet haar vluchtnummer en stoelnummer niet, zij heeft onvoldoende verifieerbare gegevens verstrekt over de vertrekhal van het vliegveld van Nairobi en ook de verklaring dat zij op het vliegveld van Amsterdam is geland en nadien geen controle meer heeft gehad komt niet overeen met hetgeen ambtshalve bekend is. Het is niet aannemelijk dat de vreemdeling geen enkel indicatief bewijs van de reis kan overleggen noch in staat is om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven. Van de vreemdeling mocht, mede gelet op de door haar gevolgde opleidingen, worden verwacht dat zij meer specifieke details aangaande haar reis had kunnen verstrekken, aldus de staatssecretaris.

2.5.2. Zoals volgt uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (bijvoorbeeld de uitspraak van 23 januari 2004 in zaak nr. 200306979/1; JV 2004/104), kan de stelling dat de vreemdeling afhankelijk was van haar reisagent niet afdoen aan haar eigen verantwoordelijkheid voor de onderbouwing – waar mogelijk – van haar reisroute. Reeds hierom heeft de staatssecretaris de vreemdeling artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 in redelijkheid kunnen tegenwerpen.

2.6. De vreemdeling heeft in beroep verder aangevoerd dat de staatssecretaris zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat haar asielrelaas positieve overtuigingskracht mist. Zij betoogt daartoe dat zij in de gewelddadige turbulentie van het moment, waarbij haar steun en toeverlaat door Al-Shabaab werd vastgehouden, niet is blijven hangen, maar naar Nederland is gekomen, hetgeen een ingrijpende verandering is geweest. Zij heeft aangetoond dat zij als verpleegster is opgeleid en heeft verklaard dat zij niet als zodanig aan het werk is gekomen en niet voldoende bescherming had om zich Al-Shabaab van het lijf te houden die haar wilde dwingen om als verpleegster voor hen te werken.

2.6.1. Bij de beoordeling door de staatssecretaris van het asielrelaas gaat het meestal niet om de vraag, of en in hoeverre de verklaringen over de feiten die de vreemdeling aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd als vaststaand moeten worden aangenomen. De vreemdeling is immers veelal niet in staat en van hem kan ook redelijkerwijs niet worden gevergd zijn relaas overtuigend met bewijsmateriaal te staven.

Om de vreemdeling, waar dat probleem zich voordoet, tegemoet te komen en toch een adequate beoordeling van de aanvraag in het licht van de toepasselijke wettelijke voorschriften te kunnen verrichten, geldt ingevolge artikel 3.35, derde lid, van het VV 2000 – in welke bepaling artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 nader is uitgewerkt – dat de verklaringen van de vreemdeling en de daarin gestelde feiten geloofwaardig worden geacht, indien de vreemdeling aan de in eerstgenoemde bepaling vermelde voorwaarden heeft voldaan. Aan die voorwaarden zal in de regel niet worden voldaan, indien sprake is van een omstandigheid als vermeld in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000. In dat geval zal volgens paragraaf C14/3.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 van de verklaringen

positieve overtuigingskracht moeten uitgaan om de daarin gestelde feiten alsnog geloofwaardig te achten.

2.6.2. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 17 september 2009 en het daarin ingelaste voornemen op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht mist en derhalve ongeloofwaardig is. Daaraan heeft hij ten grondslag gelegd dat de vreemdeling tegenstrijdig heeft verklaard over de door haar ondervonden problemen met Al-Shabaab. Zo heeft zij op de vraag of zij ooit persoonlijk is benaderd door Al-Shabaab om voor hen te werken geantwoord dat alles via haar oom is gegaan en dat zij nooit iemand van Al-Shabaab heeft gesproken. Ook later tijdens het nader gehoor heeft zij uitdrukkelijk te kennen gegeven dat zij niet door Al-Shabaab is benaderd. Eerst nadat tijdens het nader gehoor nogmaals aan de vreemdeling is gevraagd of zij zelf niet is lastig gevallen, heeft zij verklaard dat zij in januari 2009 een keer door Al-Shabaab is vastgehouden. Nadat zij met deze tegenstrijdigheid was geconfronteerd, heeft zij verklaard dat zij na de vrijlating van haar oom, terwijl zij op weg was naar de markt, is opgepakt en meegenomen door Al-Shabaab en dat zij is bedreigd en mishandeld en dat deze gebeurtenis haar nu pas te binnen is geschoten. Deze verklaring biedt geen verschoonbare reden voor voornoemde tegenstrijdigheid, aldus de staatssecretaris. Immers, niet valt in te zien waarom iemand een dergelijke gebeurtenis waarbij zij naar eigen zeggen is mishandeld en waarvan zij tot de dag van vandaag last heeft, is vergeten te noemen.

Uit de verklaringen van de vreemdeling is gebleken dat zij vanaf januari 2009 tot aan haar vertrek uit Somalië, behoudens de drie dagen gestelde detentie, nimmer meer in aanraking is geweest met Al-Shabaab. Dat zij, volgens de staatssecretaris, klaarblijkelijk niets te vrezen heeft van de zijde van Al-Shabaab blijkt ook uit haar verklaring dat zij ondanks de doodsbedreigingen aan haar adres tijdens haar detentie bleef weigeren om met hen samen te werken en zij vervolgens is vrijgelaten. Het is niet aannemelijk dat Al-Shabaab de vreemdeling eerst met de dood heeft bedreigd om haar vervolgens, nadat zij duidelijk te kennen had gegeven niet voor hen te willen werken, ongemoeid te laten. De vreemdeling baseert haar verklaring dat haar oom vanwege haar weigering door Al-Shabaab is vermoord enkel op verklaringen van voorbijgangers die zij niet kent en die dat aan de buurvrouw van haar oom hebben verteld, zodat aan die verklaringen niet die waarde kan worden gehecht die zij hieraan toegekend wil zien, aldus de staatssecretaris.

2.6.3. Gelet op het hiervoor onder 2.6.1. uiteengezette toetsingskader, biedt hetgeen de vreemdeling in beroep heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat het standpunt van de staatssecretaris dat het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht ontbeert de toetsing in rechte niet kan doorstaan. De beroepsgrond faalt.

2.7. De vreemdeling heeft in beroep tevens aangevoerd dat, samengevat weergegeven, de staatssecretaris ten onrechte het beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië heeft beëindigd, omdat uit voormeld ambtsbericht van maart 2009, de notities "Somalië –afschaffing categoriaal beschermingsbeleid" en "Veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Somalië" van Vluchtelingenwerk

Nederland van augustus 2009, diverse nieuwsberichten en het rapport "Protection Cluster Update" van IASC Somalia van 21 augustus 2009 blijkt dat de veiligheidssituatie daar niet is verbeterd.

2.7.1. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 17 september 2009 en het daarin ingelaste voornemen op het standpunt gesteld dat hij in de in artikel 3.106 van het Vb 2000 genoemde indicator "het beleid in de andere landen van de Europese Unie" grond heeft gevonden het beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië te beëindigen.

2.7.2. Nu volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 6 april 2005 in zaak nr. 200500646/1, JV 2005/210) niet is voorgeschreven welk relatief gewicht moet worden toegekend aan de indicatoren die worden betrokken in de beoordeling of sprake is van een situatie, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 en volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 19 augustus 2009 in zaak nr. 200900452/1/V2; www.raadvanstate.nl) aan de staatssecretaris een ruime beoordelingsvrijheid toekomt ter zake van de vraag of aanleiding bestaat voor het voeren van een beleid van categoriale bescherming, is in hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd geen grond gelegen voor het oordeel dat de staatssecretaris niet in redelijkheid heeft kunnen besluiten het beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië te beëindigen.

2.8. Het inleidend beroep is ongegrond.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 15 juli 2010 in zaak nr. 09/33689;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

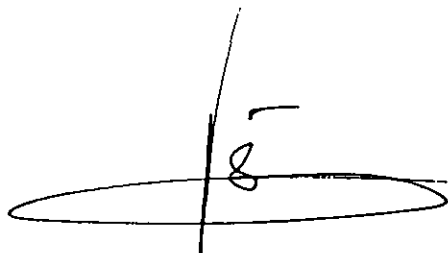
w.g. Van Loon
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 november 2010

284-563.

Verzonden: 9 november 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small '8' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

+31263592727

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 09/33689

Datum uitspraak: 15 juli 2010

IND IJKEDE:	Den Bosch
Dossiernr:	0009-11-1189
ULAD ontvangstdatum:	
Briefnr:	
IND ontvangstdatum:	15 JUL 2010
Registratie in naam mdw:	✓
INDIS datum:	16-7-2010
invoer naam mdw:	
controle datum:	

Vreemdelingenbewaring

Ja / Nee

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Somalische nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde mr. S.D. Lugt,

Pleiter	Plt	Paraaf mdw.
Zittingsdatum		
Soort uitspr.	ND / Ongogr / (Gag)	
Termijn/Dwangsom	J / N	
opn. Besl. Binnen	wkn.	
Aantal kopiën	2	
Dossierlokatie		

tegen

de Staatssecretaris van Justitie, thans de Minister van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 17 september 2009 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 11 september 2009 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Zevenaar.

Op 17 september 2009 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit. Eiseres is medegedeeld dat zij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij het verzoekschrift van 17 september 2009 heeft eiseres verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, van 1 oktober 2009, is het verzoek om een voorlopige voorziening toegewezen.

+31263592727

Registratienummer: AWB 09/33689

2

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 8 april 2010. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. F. Ticheler.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Eiseres doet onder meer een beroep op subsidiaire bescherming ingevolge artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn).
3. Ingevolge artikel 15, aanhef en onder c, gelezen in samenhang met artikel 2, aanhef en onder e, en artikel 18, van de Definitierichtlijn, verlenen de lidstaten de subsidiaire beschermingsstatus aan een onderdaan van een derde land of een staatloze ten aanzien van wie zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade die bestaat uit een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.
4. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) heeft overwogen in de uitspraak van 25 mei 2009 (nr. 200702174/2/V2, JV 2009/291), kan uit rechtsoverweging 43 van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 17 februari 2009, in zaak C-465/07 (JV 2009/111), gelezen in samenhang met de rechtsoverwegingen 35 tot en met 40 van dat arrest, worden afgeleid dat artikel 15, aanhef en onder c, gelezen in samenhang met artikel 2, eerste lid, aanhef en onder e, van de Definitierichtlijn, bescherming beoogt te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn bedoelde ernstige bedreiging (hierna: de uitzonderlijke situatie). Volgens de Afdeling voorziet artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 in de aldus vereiste bescherming, aangezien deze bepaling de grondslag biedt voor vergunningverlening in situaties die door artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) worden bestreken en laatstgenoemde bepaling gezien de daaraan door het Europese Hof voor de rechten van de mens (hierna: het EHRM) gegeven uitleg in het arrest van 17 juli 2008 (nr. 25904/07, N.A. tegen het Verenigd Koninkrijk, JV 2008/329) ook ziet op de uitzonderlijke situatie, beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn.
5. Gelet op het voorgaande zal het beroep van eiseres op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn in de beoordeling van het beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 worden betrokken.

+31263592727

Registratienummer: AWB 09/33689

3

6. De rechtbank stelt, op basis van de processtukken, vast dat door verweerder niet wordt betwist dat eiseres afkomstig is uit gelegen in zuidelijk Somalië. Voorts wordt niet betwist dat in Centraal- en Zuid-Somalië sprake is van een (binnenlands) gewapend conflict. Partijen worden verdeeld gehouden over de vraag of zich in deze delen van Somalië een uitzonderlijke situatie voordoet.

7. Ten betoge dat in Centraal- en Zuid-Somalië sprake is van een uitzonderlijke situatie heeft eiseres in de bestuurlijke fase verwezen naar de volgende stukken:

- een brief van VluchtelingenWerk Nederland aan de woordvoerders van de Tweede Kamer inzake het asielbeleid van 8 mei 2009;
- een brief van Amnesty International aan de leden van de vaste commissie voor Justitie van 23 april 2009; en
- het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Somalië van maart 2009 (hierna: het ambtsbericht).

8. Verweerder heeft zich in het besluit van 17 september 2009, en het daarin ingelaste voornemen, voor zover thans van belang, op het standpunt gesteld dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Uit informatie van gezaghebbende en objectieve bronnen, waaronder het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van maart 2009, blijkt niet dat sprake is van een zodanige mate van geweld dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Somalië louter door zijn aanwezigheid aldaar het in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn bedoelde risico loopt. Gelet op de jurisprudentie van het EHRM zal een uitzonderlijke situatie als vorenbedoeld zich slechts bij zeer uitzonderlijke omstandigheden voordoen en het EHRM heeft dergelijke omstandigheden nog nimmer aangenomen. Dat in Somalië sprake is van een geweldssituatie waarbij slachtoffers vallen is op zichzelf niet voldoende, aldus verweerder. Ook het feit dat de situatie in Somalië naar huidige beleidsopvattingen in beginsel categoriaal beschermingswaardig wordt geacht leidt niet tot een ander oordeel.

9. De rechtbank overweegt hieromtrent als volgt. Het ambtsbericht vermeldt dat de veiligheidssituatie in geheel Centraal- en Zuid-Somalië onverminderd slecht is gebleven. De hevigste gevechten tijdens de verslagperiode, van 1 september 2008 tot en met 20 februari 2009, vonden plaats in Kismayo en Mogadishu. Het is volgens het ambtsbericht niet mogelijk een volledig overzicht te geven van de veiligheidsincidenten tijdens de verslagperiode. Uit het ambtsbericht blijkt dat gedurende de verslagperiode een conflict werd uitgevochten tussen regeringstroepen enerzijds en een complex geheel van rebellengroeperingen anderzijds. Deze rebellengroeperingen bestrijden elkaar ook onderling. De gewelddadigheden vinden dus plaats tussen diverse groeperingen. Alle groeperingen in het conflict maken zich schuldig aan mensenrechtenschendingen, door burgers zonder aanzien des persoons aan te vallen en in dichtbevolkte gebieden zware wapens en geïmproviseerde explosieven te gebruiken, hetgeen crop wijst dat het geweld een willekeurig karakter heeft. De gewelddadigheden hebben veel burgerslachtoffers tot gevolg. Bij gevechten tussen juni en september 2008 kwamen, aldus het ambtsbericht, volgens schattingen meer dan 800 burgers om het leven. Tenslotte vermeldt het ambtsbericht dat de geweldsincidenten plaatsvinden in een context van straffeloosheid en gebrek aan overheidsgezag die gedurende de verslagperiode in grote delen van Somalië heerste.

10. Gelet op de hiervoor beschreven situatie in Centraal- en Zuid-Somalië heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in het bestreden besluit niet kunnen volstaan met de in rechtsoverweging 8 weergegeven, in zeer algemene bewoordingen

+31263592727

Registratienummer: AWB 09/33689

4

gestelde, motivering. Het lag op de weg van verweerder om nader te motiveren waarom geen sprake is van de in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn bedoelde uitzonderlijke situatie. Het besluit van 17 september 2009 is in strijd met artikel 3:46 van de Awb en komt daarom voor vernietiging in aanmerking. Hetgeen overigens door partijen is aangevoerd, heeft reeds daarom geen bespreking meer.

11. Derhalve is het beroep gegrond. Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak.

12. De rechtbank acht termen aanwezig om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Awb en verweerder te veroordelen in de door eiseres in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs gemaakte proceskosten, welke zijn begroot op € 644,- aan kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, te weten 1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting. Van andere kosten in dit verband is de rechtbank niet gebleken.

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het besluit van 17 september 2009;

draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres ten bedrage van € 644,-, te betalen aan eiseres.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.M. Vermeulen, rechter, in tegenwoordigheid van mr. M.W.M. Heutinck, griffier.

De griffier,

M. Heutinck

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op 15 juli 2010.

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113/2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

VERZONDEN OP
15 JUL 2010

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 JUL 2010	
ZAAKNR. 201007008	
AAN: P.W. DE Bont	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Dossiernummer
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Procesvertegenwoordiging
F.M. Ticheler
073 - 888 3046
20 juli 2010
0909-07-1880

2
Hoger beroep Minister van Justitie alsmede verzoek om een voorlopige voorziening /

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem van 15 juli 2010, verzonden op 15 juli 2010, met kenmerk AWB 09/33689

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Blijkens de bestreden uitspraak is de Minister gehouden een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak. Nu de Minister zich niet met deze uitspraak kan verenigen verzoek ik u bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat de Minister geen nieuwe beslissing hoeft te nemen voordat uw Afdeling op het hoger beroep heeft beslist. Het belang van de Minister bij de gevraagde voorziening is, ongeacht de uitkomst van de procedure, gelegen in de vaststelling dat de Minister geen dwangsom verschuldigd zal worden over de periode van de behandeling van het hoger beroep. Daarnaast is het belang gelegen in het voorkomen van de situatie dat de Minister het beslisproces voortzet en met inachtneming van de uitspraak mogelijk inwilligt, indien met de gegrondverklaring van het hoger beroep de inwilliging weer teniet wordt gedaan.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

Mr. B.A.P.M. van der Zanden, gemachtigde

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

Postadres Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch

Telefoon 073-888 3048

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500EA 'S-GRAVENHAGE

Fax 073-888 3046

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Dossiernummer
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Procesvertegenwoordiging
P.M. Ticheler
073 - 888 3048
20 juli 2010
0909.11.1189

Schriftelijke lastgeving

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 JUL 2010	
ZAAKNR. 201007008	
AAN: P.W. DE BONT	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hierbij geef ik de heer R.A.P.M. van der Zanden, senior procesvertegenwoordiger bij het Proces Procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, schriftelijk last om als gemachtigde van de Minister van Justitie bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem van 15 juli 2010, verzonden op 15 juli 2010, met kenmerk AWB 09/33689

Voor zover noodzakelijk ziet deze machtiging tevens op het gebruik van de rekening-courant ten behoeve van eventueel verschuldigde griffiegelden.

De Minister van Justitie,
namens deze
Het Hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
namens deze
Directeur Procesvertegenwoordiging

N.T. van Schelven
P.M. Ticheler, senior procesvertegenwoordiger

N. T. van Schelven

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 JUL 2010	
ZAAKNR.	201007008
AAN:	P.W. DE Bont
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant
Gemachtigde: mr. R.A.P.M. van der Zanden,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem
van 15 juli 2010
met kenmerk AWB 09/33689

Inzake:
met IND-kenmerk 0909.11.1189
aan te duiden als verweerder
Gemachtigde: S.D. Lugt
advocaat te Amsterdam, postbus 3269, 1001 AB Amsterdam

Procesvertegenwoordiging
Procesvertegenwoordiging

Postbus NR. 5201 AC 's-Hertogenbosch

Contactpersoon:
F.M. Ticheler
Tel. 073 - 888 3046

1. Inleiding

- 1.1. De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem van 15 juli 2010, verzonden op 15 juli 2010, met kenmerk AWB 09/33689 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank te 's-Gravenhage het beroep tegen de beschikking van 17 september 2009 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Minister in de proccskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 11 september 2009 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2. Bij besluit van 17 september 2009 heeft de Minister deze aanvraag afgewezen.
- 2.3. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank te 's-Gravenhage het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Grieven

Grief 1

- 3.1. Ten onrechte overweegt de rechtbank te 's-Gravenhage in rechtsoverweging 10 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op de hiervoor beschreven situatie in Centraal- en Zuid-Somalie heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in het bestreden besluit niet kunnen volstaan met de rechtsoverweging 8 weergegeven, in zeer algemene bewoordingen gestelde, motivering. Het lag op de weg van verweerder om nader te motiveren waarom geen sprake is van de in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn bedoelde uitzonderlijke situatie. Het besluit van 17 september 2009 is in strijd met artikel 3:46 van de Awb en komt daarom voor vernietiging in aanmerking. Hetgeen overigens door partijen is aangevoerd, behoeft reeds daarom geen bespreking meer."

- 3.2. Op de hiervoor genoemde en bestreden overweging van de rechtbank te 's-Gravenhage berusten de rechtsoverwegingen 11 en 12 op pagina 4. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de grief

- 4.1. Waar hierna de Minister wordt genoemd, wordt daaronder in voorkomend geval mede begrepen de eerdere bewindspersoon voor Vreemdelingenzaken.
- 4.2. Hoewel verweerder zich heeft beroepen op de verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van het bepaalde in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 en de Minister deze aanspraak gemotiveerd heeft verworpen, heeft de rechtbank nagelaten zich

over de desbetreffende beroepsgrond uit te laten, terwijl niet gebleken is dat één van de in artikel 30, aanhef en onder a of d, Vw 2000 of de in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder h, i of j, Vw 2000 opgenomen gronden zich voordoet, waardoor bij wijze van uitzondering in het midden kan blijven of verwoerder aannemelijk heeft gemaakt verdragsvluchteling te zijn. Mitsdien heeft de rechterlijke toetsing ten onrechte niet aangesloten op de besluitvorming van artikel 29, eerste lid, Vw 2000.

Vgl: *AbRS 3 december 2001, 200105129/1, JV 2002/13;*
AbRS 13 maart 2003, 200300008/1, JV 2003/180.

- 4.3. Gelet op de uitspraak van uw Afdeling van 15 januari 2010 (200908528/1), in samenhang gelezen met de uitspraak van uw Afdeling van 25 mei 2009 (200702174/2; www.raadvanstate.nl) is het aan de vreemdeling om aannemelijk te maken dat de mate van willekeurig geweld in het kader van het door hem gestelde gewapende conflict in zijn land van herkomst ten tijde van de totstandkoming van het besluit dermate hoog was dat zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat een burger, louter door zijn aanwezigheid aldaar, op dat moment een reëel risico liep op de in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn bedoelde ernstige schade. Het is dus niet aan de Minister om aannemelijk te maken dat géén sprake is van een dergelijke zeer uitzonderlijke situatie.
- 4.4. In de besluitvorming en in beroep heeft de Minister gemotiveerd waarom uit hetgeen verwoerder ten aanzien van zijn beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitie richtlijn heeft aangevoerd, niet volgt dat er in Centraal- en Zuid-Somalië ten tijde van belang sprake was of is van de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die naar dat gebied terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel bedoelde ernstige schade. Ter zitting heeft de Minister, mede gelet op het overwogene in de uitspraak van uw Afdeling van 26 januari 2010, 200905017/1, www.raadvanstate.nl, in reactie op de gronden van het beroep gemotiveerd waarom het aangevoerde niet noopt tot het aannemen van voornoemde uitzonderlijke situatie. Samengevat komt het standpunt van de Minister neer op het volgende. Uit de ambtsberichten van maart 2009, oktober 2009 en maart 2010 rijst een zorgelijk beeld op over de algemene situatie in Centraal- en Zuid-Somalië, maar zij nopen niet tot de conclusie dat het geweld aldaar zodanig vormen heeft aangenomen dat sprake van de meergenoemde exceptionele situatie die kan leiden tot verlating van de gevraagde verblijfsvergunning, enkel op grond van die situatie. De ambtsberichten maken melding van gevechten op diverse plaatsen. Uit de ambtsberichten valt echter niet af te leiden dat die gevechten (vrijwel) voortdurend, op zeer grote schaal en (vrijwel) steeds met behulp van zeer zware wapens plaatsvinden. Evenmin valt uit de ambtsberichten af te leiden dat in (vrijwel) het gehele gebied bij voortdurend een groot aantal burgers slachtoffer wordt van dit geweld. Er zijn zeker veel mensen uit ontheemd en uit Centraal- en Zuid-Somalië gevlucht, maar bedacht moet worden dat geweld daarvoor bepaald niet als enige oorzaak wordt genoemd. Overige humanitaire omstandigheden in Centraal- en Zuid-Somalië zijn op zichzelf al zodanig dat zij voor gewone burgers voldoende grond kunnen vormen om elders een heenkomen te zoeken.
- 4.5. Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de Minister ontoereikend heeft gemotiveerd dat in Centraal- en Zuid-Somalië,

ten tijde van belang, geen sprake was van een zodanige mate van geweld dat zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat een burger, louter door zijn aanwezigheid aldaar, op dat moment een reëel risico liep op schade, als vorenbedoeld.

5. **Conclusie**

- 5.1. De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 17 september 2009 ingestelde beroep.

's-Hertogenbosch, 20 juli 2010

Gemachtigde,

Mr. A.R.J. Maas, gemachtigde

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch
telefoon 073 - 888 3046
telefax 073 - 888 3046*